

nekaterih instrumentov, ki danes niso več pogosto v uporabi. Sodelovali so z Zborom Slovenske filharmonije, kot tudi s posamezniki iz Orkestra Slovenske filharmonije, Policijskega orkestra in Orkestra Slovenske vojske.

Predstavljen kot 'Najboljši saksofonist današnje mlajše generacije' v reviji *The Sax*, **Miha Rogina** slovi po inovativnih interpretacijah glasbenih del. Je dobitnik 1. nagrade na 10 mednarodnih tekmovanjih. Sodeloval je z mnogimi vodilnimi glasbeniki kot Pierre Boulez in Fabio Luisi ter nastopil na velikih mednarodnih koncertnih odrih širom Evrope, Azije, Amerike in Afrike kot dunajska Musikverein, pariška Salle Pleyel, Großes Festspielhaus v Salzburgu in japonska Izumi Hall.

Študij saksofona je začel v Ljubljani pri prof. Matjažu Drevenšku, nadaljeval pa v Franciji pri prof. Jean-Yves Fourmeauju, prof. Vincent Davidu in na prestižnem CNSM de Paris pri prof. Claude Delangleu, kjer je diplomiral z najvišjimi odlikami. Izpopolnjeval se je na slovitih Eastman School of Music v ZDA. Leta 2015 je z odliko zaključil študij orkestrskega dirigiranja na Universität für Musik und Darstellende Kunst na Dunaju, kjer je študiral pri Johannes Wildnerju, Bertrandu Debillyju in U. Lajovicu, leta 2019 pa še študij zborovskega dirigiranja pri prof. Thomasu Langu na isti inštituciji.

Kot solist je nastopil s številnimi orkestri, kot so Dunajski simfoniki, Tajska filharmonija, Hofferska filharmonija, simfonični orkestri Bruges, Saint Maur in Paris Laureates, kot tudi Slovenska filharmonija in simfonični orkester RTV Slovenija. Kot aktivni komorni glasbenik redno sodeluje s koncertno pianistko Sae Lee, s katero nastopata po svetu kot Duo Kalypto.

Miha Rogina je profesor za saksofon na Akademiji za glasbo Univerze v Ljubljani. Od leta 2013 je gostujoči profesor na univerzi Senzoku Gakuen v Tokiu, od leta 2017 pa kot gostujoči profesor predava tudi na Osaka College of Music (Japonska) in Sibelius Akademiji v Helsinkih. Mojsrške tečaje vodi na univerzah po Japonski, Veliki Britaniji, Latviji, Poljski, Finski, Nemčiji in Avstriji ter deluje kot član žirij domačih in mednarodnih tekmovanj.

Kot dirigent je vodil več orkestrrov, med njimi so Orkester in Zbor Slovenske filharmonije, Simfonični orkester RTV Slovenija, Simfonični orkester SNG Ljubljana, orkester Slovaške filharmonije, Komorni ansambel pariškega konservatorija in Pihalni orkester Akademije za glasbo.

Je član dunajskega zbora Wiener Singverein, s katerim je sodeloval pod vodstvom velikih dirigentov, kot so Riccardo Muti, Mariss Jansons, Daniel Barenboim idr.

Pikolo:
Ajda Mori • Hana Žvagen

Flavte:
Alja Boštjančič • Nuša Dolinšek •
Sofija Mihailović • Tjaša Pauko

Oboe:
Anja Antić • Ana Gjuravska

Angleški rog:
Anamari Dragičević

Es-klarinet:
Nina Tomić

Bb klarineti:
Adam Atanasov • Urban Erker •
Matija Francuski • Aljaž Jazbinšek
• Jernej Korbar • Eva Leskovec
• Anže Plesnik-Zupanc • Manca
Podgornik • Miha Špec • Luka
Vovk • Jan Zver

Altovski klarinet:
Lara Ramšak

Basovski klarinet:
Špela Pokorn • Matic Sotošek

Kontrabas klarinet:
Benjamin Burger

Fagot:
Vuk Popović • Isidora Stanić

Sopranski in altovski saksofon:
Luna Vavourakis

Altovski saksofon:
Jan Tominić

Tenorski saksofon:
Kristina Neli Lampe • Meta Neža
Stražičar • Agata Živoder

Baritonski saksofon:
Lan Meden • Dora Mlinarić

Basovski saksofon:
Kristaps Vanags

Kontrabasovski saksofon:
Svit Krumpačnik

Rog:
Kristina Klančar • Fran Matić •
Gašper Okorn • David Tretjak

Trobente:
prof. Jure Gradišnik •
Jon An Herlič • Matic Kavcl •
Lea Krajncič • Erik Setničar •
Rok Škerjanec • Ištvan Tadian •
prof. Dario Teskera • Živa Žohar

Pozavne:
Marin Cvitanović • Žan Kopše •
Daniella Roxas Đuka • Andrija
Šafran

Tenorski rog:
prof. Nejc Merc • Žan Pečenik •
Mitja Škorjanc

Bariton:
Emanuel Mikac • Luka Ovčjak

Evfonij:
Luka Zapušek •
Nik Zendzianowsky

Basovska tuba:
Ivan Fagarazzi • Januš Suša

Kontrabasovska tuba:
Žiga Kališnik • Uroš Menegatti

Timpani:
Aleksander Simionov

Tolkala:
Luka Jahn • Peter Jeretina •
Enej Nik Juran • Inti Pucihar
Marino Repanić • Gašper
Šemrov • Marko Zdravec

Čelesta:
Matic Podobnik

Klavir:
Rok Patarčec

Harfa:
Karin Kopušar • Marija Pletikosić

Kontrabas:
Nejc Klun • Pia Renner

Univerza v Ljubljani
Akademija za glasbo

KONCERTNA SEZONA

2022 /
2023

AG

À LA FRANÇAISE

PIHALNI ORKESTER AKADEMIJE ZA GLASBO UL

Dirigent: **prof. Miha Rogina**

Ponedeljek, 24. april 2023, ob 19.30
Dom kulture Velenje

Sreda, 26. april 2023, ob 19.30
Slovenska filharmonija, Dvorana Marjana Kozine

KONCERTNI CIKEL TUTTI

Festival Velenje

www.ag.uni-lj.si

Spored

Lili Boulanger (1893–1918)
NEKEGA POMLADNEGA JUTRA

Paul Fauchet (1884–1967)
SIMFONIJA V B-DURU

I. Uvertura
II. Nokturno
III. Scherzo
IV. Finale

• • •

Thierry Deleruyelle (1968)
SIMFONIJA »ATLAS«

Florent Schmitt (1870–1958)
DIONYSIAQUES, OP. 62

Francosko glasbeno tradicijo 20. in 21. stoletja zaznamujejo osredotočenost na barvo in teksture, impresionistično slikanje vzdušja in poglobljena čustvena izraznost. Bogata paleta zvokov glasbil pihalnega orkestra je bila tista, ki je skladateljem od samega začetka omogočila razvijanje ideala zvočne barvitosti, zaradi česar je bila tovrstna glasba še posebno priljubljena.

Nekega pomladnega dne je kratka orkestralna skladba, ki je nastala leta 1918 pod peresom **Lili Boulanger** (1893–1918), francoske skladateljice, rojene v glasbeni družini. Že njen oče je bil skladatelj in učitelj na konservatoriju, njena mati pa operna pevka. Glasbenica je bila tudi njena sestra Nadia, ki je bila pozneje mentorica številnim znanim skladateljem. Lili ni nikoli hodila v osnovno ali glasbeno šolo, saj je bila šibkega zdravja. Kljub temu ni bila prikrajšana za študij glasbe; igrala je klavir, violino in violončelo, poleg tega sta jo zanimali še književnost in jeziki. Lili je imela priložnost spoznavati francoske intelektualce in umetnike, ki so se zbirali pri Boulangerjevih, med njimi tudi Masseneta, Saint-Saënsa, Gounoda, Fauréja in Ravela. Učila se je tudi orgel, njen učitelj pa je bil znan pariški skladatelj in organist Louis Vierne. Kmalu je začela s skladanjem prvih skladb, ki jih je, žal, pozneje uničila. Prvo javno potrditev je dobila, ko je s svojo kantato *Faust in Helena* leta 1913, ko je kot prva ženska zmagala na mednarodnem skladateljskem natečaju Prix de Rome. Temu so sledile številne izvedbe nagrajene skladbe in tudi drugih, novih kompozicij. Po študijskem bivanju v palači v Firencah se je Boulangerjevi poslabšalo zdravstveno stanje, pričela pa se je tudi prva svetovna vojna. S sestro in bližnjo prijateljico se je preselila v mirno okolje ob reki Seni, severozahodno od Pariza. Tam so pomagale ranjenim vojakom, Lili pa je kljub slabemu zdravju in težkim okoliščinam še vedno občasno skladala.

Skladateljičin dvajset ohranjenih del lahko razumemo kot odblesek tradicionalnega glasbenega izraza 19. stoletja. Skladba **Nekega pomladnega jutra** predstavlja vrhunec njenega kratkega ustvarjalnega obdobja. Skladateljica je s pomočjo impresionističnih tehnik, kot so nekonvencionalne harmonije, poudarjene orkestralne barve in spreminjajoče se teksture, naslikala prizore pomladanskega jutra. V delu zaznamo vplive Debussyja in Fauréja. Kljub kratkosti je skladba polna preobratov, ki kažejo na skladateljično pretanjeno občutljivost. Leta 2008 je Branciard Francois (1979) delo priredil za zasedbo pihalnega orkestra, ki v ospredje postavlja predvsem pihala in saksofone.

Paul Fauchet (1884–1967) je sledil stopinjam svojega očeta, organista. Študiral je na Pariškem konservatoriju pri Alexandru Guilmantu in Paulu Vidalu, ob tem pa prejel številne nagrade v kontrapunktu in fugi, korepetiranju in harmoniji. Delal je kot učitelj v razredu Louisa Vierna, ki mu je tudi posvetil eno izmed svojih del (*Vingt-quatre pièces en style libre*). Pozneje je poučeval harmonijo na Konservatoriju, bil pa je tudi organist v stolnici Notre-Dame in zborovodja v katedrali Saint Pierre de Chaillot. Enako službo je opravljal tudi v Opéri Comique v Parizu. Kot učitelj je bil visoko cenjen, med njegovimi učenci so znani Jacques de la Presle, Raymond Loucheur Taconet Georges, Jose David, Marcel Landowski in Lucien Cailliet. Na sporedih se je ohranila predvsem njegova **Simfonija v B-duru**. Simfonija je zasnovana v tradicionalni štiristavčni obliki ter združuje elemente nemškega klasicizma in francoskega impresionizma. Slednji se kaže v barviti orkestraciji in »lebdečih« melodijah. Fauchetov kompozicijski slog zaznamujejo bogate harmonije, lirične melodije, dramatičnost in čustvena globina. Krstno izvedbo je skladba doživela leta 1926 v izvedbi Francoskega nacionalnega policijskega orkestra.

Thierry Deleruyelle (1968) je francoski skladatelj, dirigent in tolkalec, ki se je izobraževal na Pariškem konservatoriju. V času študija je prejel več nagrad kot tolkalec in kot glasbeni teoretik ter skladatelj. S svojimi kompozicijami si je prislužil sodelovanje s priznanimi umetniki. Je član Mednarodnega sindikata avtorjev in skladateljev in Združenja za razvoj pihalnih ansamblov. Kot dirigent vodi več zasedb, med drugim tudi Orkester Voltige. Znan je predvsem po svojih delih za pihalni orkester. **Simfonija Atlas** je spretno in bogato orkestrirana, vsebuje kompleksne ritme in harmonije ter izkazuje vplive skladateljev najrazličnejših vrst in obdobj. Skladatelj je delo opisal kot refleksijo ideje »atlasa«, slikanja in raziskovanja različnih teritorijev in kultur.

Koncert zaključuje skladba **Dionysiaques, op. 62** za veliki pihalni orkester, ki jo je leta 1913 napisal **Florent Schmitt (1870–1958)**. V svojem času ni bil znan samo kot skladatelj, temveč tudi kritik. V njegovih delih se prepletata francoski občutek za jasnost in močni nemški izraz. Sam se je sicer

otepal kakršnikoli slogovnih oznak. Z devetnajstimi leti je bil sprejet na Pariški konservatorij, kjer se je učil pri Fauréju, Massenetu, Duboisu in Lavignacu. Bil je član skupine Apači (Les Apaches), leta 1900 pa je zmagal na prestižnem tekmovanju Prix de Rome, kar mu je omogočilo sproščeno in ustvarjalno življenje. Močno ga je navduševala tudi ruska glasba in opere Richarda Wagnerja. V svojih šestdesetih letih je bil kritik pri pariškem časopisu Le Temps. Znan je bil po tem, da je svoje mnenje izrazil kar iz svojega sedeža v dvorani, kar mu je prineslo naziv »nespametni norec«. Kljub temu, da je veljal za enega najpogosteje izvajanih skladateljev prvih desetletij 20. stoletja, so njegova dela kmalu postala zelo zapostavljena. Razlog za to je morda njegovo spogledovanje z Vichyjsko Francijo v tridesetih letih dvajsetega stoletja. Skladbo Dionizije je napisal leta 1913, njen naslov pa se navezuje na rituale v antični Grčiji, namenjene slavljenju boga Dioniza. Danes skladba spada med železni repertoar pihalnih orkestrrov. Originalno so bila v zasedbo vključena danes redka francoska glasbila. Skladba je živahna in praznična, z barvito orkestracijo, bogatimi harmonijami, sinkopiranim ritmom, kompleksnimi spremembami metruma ter ekstremnimi barvnimi in teksturnimi kontrasti, ki segajo od močnih fanfarnih sekcij trobil do liričnih pasaž v pihalih. Nizka trobila in pihala slikajo čutno vzdušje, medtem ko imajo višji glasovi bolj hrepenečo temo.

Program, razen dela T. Deleruyella, Pihalni orkester Akademije za glasbo Univerze v Ljubljani izvaja v originalni francoski orkestraciji iz prve polovice 20. stoletja. Nekateri instrumenti, ki danes niso več v uporabi, so nadomeščeni s sodobnimi alternativami.

Komentar: Neža Verbovšek in Vivienne Wieltchnigg

* * * * *

Pihalni orkester Akademije za glasbo Univerze v Ljubljani je bil ustanovljen v študijskem letu 1992/93. Sestavlja ga približno 75 študentov pihal, trobil in tolkal, pa tudi godal in drugih instrumentov s strunami ter instrumentov s tipkami. Njegov dirigent in umetniški vodja je bil ob ustanovitvi prof. Milivoj Šurbek. Leta 2014 je kot skrbnik orkestra nastopil asist. Simon Dvoršak, v letu 2015 je to vlogo prevzel doc. Marko Hribernik, leta 2017 pa prof. Miha Rogina.

Orkestrrov repertoar zajema širok spekter standardne klasične in sodobne literature, posega pa tudi po popularnem in jazzy stilu. Pozornost posveča slovenskim skladbam za to zasedbo, predvsem v sodelovanju z Oddelkom za kompozicijo UL AG. Mladim glasbenikom daje možnost, da se na podlagi uspešno opravljene avdicije z orkestrom predstavijo kot solisti.

V letu 2017 se je orkester lotil zahtevnega projekta poustvaritve dela F. Schmitta, Dionysiaques, v originalni orkestraciji. Študentje so se morali naučiti obvladovanja